



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudkyň Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Ivony Šubrtové ve věci

žalobkyně: **Mgr. I. J.**
zastoupena JUDr. Josefem Pojezdným, advokátem
se sídlem Dvůr Králové nad Labem, Švehlova čp. 46

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Praha, Na Poříčním právu čp. 1

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2018, čj. MPSV-2017/99256-231/1

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně do rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru sociálních věcí, (dále také jen „správní orgán I. stupně“ nebo „krajský úřad“) ze dne 27. 3. 2017, čj. KUKHK-7003/SV/2016-17, kterým žalobkyně nebyla zařazena do evidence žadatelů vhodných stát se pěstouny.
2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný popsal průběh správního řízení, zejména pak to, že ve věci byla vydána v prvním stupni rozhodnutí dvě, když druhé bylo

opravné. Žalovaný konstatoval, že žalobkyně podala odvolání, přičemž v jeho záhlaví uvedla, že podává odvolání výslovně proti rozhodnutí ze dne 31. 3. 2017, tedy proti opravnému rozhodnutí, které jí bylo doručeno dne 10. 4. 2017. Z textu uvedeného v záhlaví odvolání (tj. že směřuje proti rozhodnutí o nezařazení do evidence osob stát se vhodným pěstounem) a také ze samotného textu odvolání dle žalovaného vyplynulo, že žalobkyně svým podáním zamýšlela podat odvolání proti rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017, které jí bylo doručeno dne 30. 3. 2017. Žalovaný uvedl, že při posuzování skutečného záměru žalobkyně vycházel z ustanovení § 37 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), dle něhož se podání posuzuje podle svého skutečného obsahu bez ohledu na to, jak je označeno.

3. Žalovaný dále rozvedl, jak posuzoval včasnost podaného odvolání. Dle § 83 odst. 1 správního řádu činí odvolací lhůta 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Dle jeho názoru se v daném případě neuplatní odst. 5 zmíněného ustanovení, dle něhož v případě chybějícího, neúplného nebo nesprávného poučení lze odvolání podat do 15 dnů ode dne oznámení opravného usnesení, nejpozději však do 90 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. V daném případě se totiž nesprávnost a následná oprava netýkaly poučení, ale části výroku a části odůvodnění rozhodnutí. V daném případě tak lhůta k podání odvolání počala běžet doručením samotného rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 o nezařazení žalobkyně do evidence žadatelů, tedy ode dne 31. 3. 2017. Rozhodnutí tak nabylo právní moci (s ohledem na velikonoční svátky) dne 19. 4. 2017. Dle podacího razítka bylo odvolání správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 25. 4. 2017. Žalovaný k tomu dodal, že i když není zřejmé, zda odvolání podala žalobkyně osobně u správního orgánu nebo prostřednictvím provozovatele poštovní přepravy, neboť obálka s datem podání není ve spise založena, lze se domnívat, že podání bylo opožděné, neboť jako den vyhotovení na něm je uvedeno datum 22. 4. 2017, tedy datum po nabytí právní moci rozhodnutí.
4. Žalovaný uzavřel, že vzhledem k tomu, že vydání opravného rozhodnutí za účelem opravy zřejmých nesprávností v rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 nemělo za následek posunutí lhůty k podání odvolání, a vzhledem k tomu, že z textu podaného odvolání vyplynulo, že žalobkyně zamýšlela podat odvolání právě proti tomuto rozhodnutí, musel odvolání jako opožděné ve smyslu § 92 odst. 1 správního řádu zamítnout.
5. Včas podanou žalobou se žalobkyně domáhala přezkoumání zákonnosti shora uvedeného rozhodnutí a navrhla jeho zrušení. Má zato, že rozhodnutími správních orgánů obou stupňů byla přímo zkrácena na svých právech, a to na právu být zařazena do evidence osob žadatelů vhodných stát se pěstouny a odvolacím orgánem též na právu podat proti rozhodnutí orgánu I. stupně opravný prostředek.
6. Žalobkyně předně namítla, že v řízení před orgánem I. stupně zcela prokázala svoji schopnost být vhodným pěstounem, a konkretizovala, jaké k tomu doložila doklady včetně posudku soudního znalce a psychologa, který její schopnost být pěstounem potvrdil.
7. Dále žalobkyně vyslovila nesouhlas s právním názorem žalovaného, a to že sice podala odvolání ve lhůtě běžící od doručení opravného rozhodnutí, ale že je měla podat již proti rozhodnutí prvnímu, tj. vydanému před opravou. Tímto postupem byla přímo zkrácena na svých právech nejen hmotněprávních, ale i na svých právech procesních – podat si proti prvostupňovému rozhodnutí opravný prostředek. K tomu dodala, že i pracovníci

Krajského úřadu Královéhradeckého kraje byla telefonicky informována, že odvolání stačí podat proti usnesení opravnému.

8. Žalobkyně uvedla, že první rozhodnutí (před opravou) rozhodovalo o osobě jiného jména a příjmení (Mgr. I. J.), jedná se tedy ve vztahu k její osobě o rozhodnutí nicotné, které nerozhodovalo o ní, a tedy ani proti němu nemohla podat odvolání. Teprve opravným rozhodnutím bylo rozhodnuto o jejích právech a odvolací lhůta tedy nemohla skončit dříve, než po uplynutí 15 dnů po doručení opravného usnesení. Dle žalobkyně teprve opravným usnesením bylo rozhodnuto o její osobě jako účastníku řízení dle § 70 věta poslední správního řádu, protože právě příjmení je esenciální náležitostí rozhodnutí dle § 69 odst. 2 téhož zákona. Předtím uvedené příjmení J. neumožňovalo identifikaci žalobkyně, jak ukládá ustanovení § 68 odst. 2 správního řádu. Proto rozhodnutí a opravné rozhodnutí měla být považována za rozhodnutí jediné.
9. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a navrhl zamítnutí žaloby. Zopakoval argumentaci uvedenou v odůvodnění napadeného rozhodnutí a v reakci na žalobní námitky uvedl, že při posuzování, zda šlo o zřejmou nesprávnost v písemném vyhotovení rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017, vycházel z toho, že příjmení žalobkyně bylo v záhlaví rozhodnutí uvedeno správně, rovněž v odůvodnění se opakuje její příjmení ve správném tvaru, správně bylo uvedeno i na obálce, v níž bylo rozhodnutí doručováno. Správně je uvedena adresa žalobkyně ve všech případech (výrok, záhlaví rozhodnutí, obálka) i datum narození žalobkyně ve výroku rozhodnutí. Opravou se nezměnil obsah rozhodnutí, ani práva a povinnosti žalobkyně. Žalovaný má proto za to, že oprava příjmení žalobkyně ve výroku rozhodnutí byla opravena v souladu s ustanovením § 70 správního řádu jako zřejmá nesprávnost.
10. K námitce žalobkyně, že se cítí poškozena na svém právu stát se pěstounem, žalovaný dodal, že účelem náhradní rodinné péče není uspokojení potřeby žadatele, ale poskytnout službu dítěti, které se ocitlo bez péče své rodiny. Předmětem řízení tedy není subjektivní právo žadatele, ale snaha státu vybrat náhradní pečovatele, kteří budou s dostatečnou mírou kvality zajišťovat péči tak, aby stát dostál svým závazkům. Kritéria výběru a výběr osob vhodných stát se pěstouny se tak zcela podřizuje tomuto primárnímu zájmu.
11. Při jednání před soudem konaném dne 16. 6. 2020 zástupce žalobkyně odkázal na písemné vyhotovení žaloby a připomněl dvě hlavní žalobní námitky. První spočívá v rovině procesní a druhá v rovině hmotněprávní, tj. jde o otázku, jestli lze podat odvolání až proti opravnému usnesení či nikoliv, a následně o posouzení správnosti rozhodnutí orgánu I. stupně, které je dle jeho názoru nesprávné a nezákonné, neboť byly doloženy důkazy vyvracející jeho závěry. Závěrem setrval na svých argumentech a procesních návrzích.
12. Žalovaný se z účasti na jednání omluvil.
13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a žalobu důvodnou neshledal.
14. Z předloženého správního spisu vyplynulo, že žalobkyně požádala dne 29. 1. 2016 o zařazení do evidence osob vhodných stát se pěstouny. K žádosti přiložila potřebné doklady požadované zákonem č. 359/1999 Sb., o sociálněprávní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SPOD“), a správní orgán následně doplnil

dokumentaci o zprávu z psychologického posouzení, zprávu z přípravy k přijetí dítěte do rodiny a lékařský posudek o zdravotním stavu žalobkyně.

15. Správní orgán I. stupně po provedeném správním řízení vydal dne 27. 3. 2017 rozhodnutí čj. KUKHK-7003/SV/2016-17, kterým rozhodl o nezařazení žadatelky do evidence osob vhodných stát se pěstouny. Výrok tohoto rozhodnutí zní: „Paní Mgr. I. J., se do evidence osob vhodných stát pěstouny nezařazuje.“ Rozhodnutí žalobkyně převzala osobně dne 30. 3. 2017.
16. Dne 31. 3. 2017 vydal správní orgán I. stupně opravné rozhodnutí čj. KUKHK 7003/SV/2016-18, v němž uvedl, že „podle ustanovení § 70 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, se z moci úřední provádí oprava v písemném vyhotovení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odboru sociálních věcí, čj. KUKHK-7003/SV/2016-17 ze dne 27. 3. 2017 tak, že opravuje jméno žadatelky na Mgr. I. J.“. Toto opravné rozhodnutí bylo žalobkyni doručeno dne 10. 4. 2017.
17. Žalobkyně svým podáním ze dne 22. 4. 2017 podala odvolání, které označila jako odvolání proti rozhodnutí ze dne 31. 3. 2017, čj. KUKHK-7003/SV/2016-17, o nezařazení do evidence osob stát se vhodným pěstounem. To pak podrobně odůvodnila nesouhlasem s hodnocením její osoby a důvody nezařazení do evidence osob vhodných stát pěstouny.
18. Odvolání žalobkyně následně jako opožděné zamítl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.
19. V nyní před soudem projednávané věci, tj. v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného, který odvolání žalobkyně jako opožděné zamítl ve smyslu ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu, je předmětem přezkumu pouze otázka procesního charakteru, tj. zda žalobkyně podala své odvolání včas či nikoliv. Předmětem posouzení v této fázi řízení není a nemůže být otázka, zda žalobkyně splňuje potřebná kritéria pro zařazení do evidence osob vhodných stát se pěstouny.
20. Ve věci není sporu o tom, že rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 bylo žalobkyni doručeno dne 31. 3. 2017 (tj. odvolání do něj, aby bylo včasné, by muselo být podáno nejpozději dne 18. 4. 2017), že opravné rozhodnutí ze dne 31. 3. 2017 bylo žalobkyni doručeno dne 10. 4. 2017, a že žalobkyně odvolání, které datovala dnem 22. 4. 2017, zaslala následně správnímu orgánu, kterému bylo doručeno dne 25. 4. 2017.
21. Jak je již shora uvedeno, žalobkyně v žalobě předně vytýkala žalovanému nesprávný právní názor na možnost věcného napadení původního rozhodnutí po vydání opravného rozhodnutí. Má zato, že proto, že se oprava týkala výroku původního rozhodnutí, doručením opravného usnesení počala běžet 15 denní standardní odvolací lhůta a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve věci samé lze poté věcně napadnout.
22. Krajský soud proto nejprve posuzoval, jaký dopad mělo ve věci vydání opravného rozhodnutí ve smyslu § 70 správního řádu orgánem I. stupně.
23. Podle § 70 správního řádu *„opravu zřejmých nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí na požádání účastníka nebo z moci úřední usnesením provede správní orgán, který rozhodnutí vydal. Týká-li se oprava výroku rozhodnutí, vydá o tom správní orgán opravné rozhodnutí. Prvním úkonem správního orgánu ve věci opravy je vydání tohoto rozhodnutí. Právo podat odvolání proti opravnému usnesení anebo opravnému rozhodnutí má pouze účastník, který jím může být přímo dotčen.“* Institut opravy zřejmých

nesprávností v písemném vyhotovení rozhodnutí lze aplikovat pouze na zjevné omyly ohledně údajů, které jsou dostatečně podloženy zjištěními prokazujícími jejich správné znění. Dle uvedeného ustanovení by naopak nebylo možné měnit vlastní obsah rozhodnutí. Opravné rozhodnutí vydané podle § 70 správního řádu, kterým se opravují zřejmé nesprávnosti ve výroku rozhodnutí, má sice hmotněprávní účinky, avšak nemělo by mít vliv na práva nabytá v dobré víře, neboť zásahem do textu rozhodnutí nelze měnit jeho obsah, nejedná se o opravný prostředek ani o nové rozhodnutí (srov. Vedral, J. *Správní řád. Komentář*, BOVA POLYGON, Praha 2006, s. 418, shodně k § 164 o. s. ř. Drápal, L. in Bureš, J., Drápal, L., Krčmář, Z., Mazanec, M. *Občanský soudní řád. Komentář*. I. díl. 6. vydání, C.H. Beck, Praha 2003, s. 164). Jiné vady rozhodnutí, které nenaplňují hypotézu § 70 správního řádu, lze napravit jen cestou řádných či mimořádných opravných prostředků.

24. V daném případě se oprava týkala výroku rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017, kterým žadatelka (kterou byla žalobkyně) nebyla zařazena do evidence osob vhodných stát se pěstouny. Ve výroku tohoto rozhodnutí bylo namísto jejího příjmení chybně uvedeno příjmení „J.“. Opravné rozhodnutí ze dne 31. 3. 2017 změnilo výrok původního rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 tak, že bylo opraveno jméno žadatelky na „J.“. Nutno konstatovat, že v tomto případě bezpochyby o zřejmý omyl, resp. nesprávnost, šlo a že správní orgán I. stupně zmíněné ustanovení § 70 na danou situaci aplikoval správně. V původním rozhodnutí totiž bylo příjmení žalobkyně uvedeno jak v záhlaví rozhodnutí, tak v odůvodnění (opakovaně) správně, rovněž správně bylo uvedeno na obálce, v níž bylo žalobkyni rozhodnutí doručeno. Přitom správně bylo ve výroku rozhodnutí uvedeno i datum narození žalobkyně, rovněž správně byla uvedena její adresa (a to nejen ve výroku, ale i v záhlaví rozhodnutí a na obálce). Nesprávnost spočívající v uvedení chybného příjmení žalobkyně pouze ve výroku rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 byla tedy zjevná, neboť z dalšího kontextu rozhodnutí bylo zcela zřejmé, jaké příjmení mělo být uvedeno správně, a právě to bylo opravným rozhodnutím opraveno. Touto opravou se rozhodně nijak nezměnil samotný obsah původního rozhodnutí a tedy ani práva a povinnosti žalobkyně.
25. Vydání opravného rozhodnutí dle § 70 správního řádu nemá za následek, že by dnem jeho doručení začala běžet nová lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí, k němuž se opravné rozhodnutí vztahuje. Již ze znění ustanovení § 70 správního řádu, které hovoří o právu podat odvolání proti opravnému rozhodnutí, je zřejmé, že se odvolání může vztahovat pouze k opravnému rozhodnutí, od toho se odvíjí i obsah a rozsah námitek, které lze v odvolání uplatnit. Může jít jen o takové námitky a tvrzení, které se vztahují k provedené opravě. Jiné otázky nejsou předmětem řízení, ve kterém je opravné usnesení či opravné rozhodnutí vydáváno. Předmětem řízení o opravě zřejmých nesprávností není posuzování a přezkoumávání původního rozhodnutí. To, že je podle § 70 správního řádu přípustné odvolání proti opravnému rozhodnutí, neznamená, že je účastníku řízení poskytnuta další možnost podat odvolání proti rozhodnutí původnímu, ale může se bránit (pouze) proti provedené opravě.
26. Shora uvedený závěr vychází i z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu, který např. ve svém rozsudku ze dne 25. 2. 2009, čj. 1 As 112/2008-56 (dostupném na www.nssoud.cz), uvedl, že „*smyslem přípustnosti odvolání proti opravnému rozhodnutí podle § 70 správního řádu není poskytnout účastníku řízení novou možnost podat opravný prostředek proti původnímu rozhodnutí, ale pouze bránit se proti provedené opravě a jejímu*

eventuálnímu dopadu na původní rozhodnutí a na právní sféru účastníka řízení“. Z uvedeného rozsudku Nejvyššího správního soudu vyplývá, že opravný prostředek proti rozhodnutí o opravě může směřovat pouze proti takovému rozhodnutí, nejde o opravný prostředek, kterým mohl odvolatel brojít proti původnímu rozhodnutí, které je rozhodnutím opravovaným. Ze zmíněného rozsudku lze rovněž dovodit, že v případě, kdy je rozhodováno o opravě zjevné nesprávnosti některého rozhodnutí správního orgánu, jde o *de facto* samostatné řízení, v jehož rámci je nutno posoudit pouze otázku, zda jsou splněny podmínky pro to, aby bylo postupováno podle § 70 správního řádu, tedy posouzení otázky, zda chybný údaj je zřejmou nesprávností a zda tedy tento údaj lze upravit podle uvedeného právního ustanovení vydáním opravného usnesení, či opravného rozhodnutí. Jiné otázky předmětem tohoto řízení nejsou. V případě, kdy je proti prvostupňovému opravnému usnesení či opravnému rozhodnutí podáno odvolání, je odvolací správní orgán vázán předmětem tohoto řízení a musí posoudit, zda jsou splněny podmínky, které jsou v § 70 správního řádu stanoveny pro to, aby mohla být postupem podle uvedeného právního ustanovení provedena oprava zřejmé nesprávnosti. Ani odvolací orgán nemůže v rámci tohoto řízení posuzovat meritorní otázky, které byly předmětem opravovaného rozhodnutí.

27. Námitku žalobkyně, že žalovaný nesprávně posoudil možnost věcného napadení původního rozhodnutí po vydání opravného rozhodnutí a že se na základě odvolání proti opravnému rozhodnutí měl zabývat přezkumem původního (opravovaného) rozhodnutí, tedy krajský soud důvodnou neshledal. Jak je shora podrobně rozebráno, vydání opravného rozhodnutí ze dne 31. 3. 2017 nemělo za následek posunutí lhůty k podání odvolání do rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017, a protože z textu žalobkyní podaného odvolání jednoznačně vyplynulo, že své odvolání ze dne 22. 4. 2017 podala právě proti meritornímu rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017, postupoval žalovaný správně, jestliže odvolání jako opožděné zamítl, neboť rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 nabylo dne 19. 4. 2017 právní moci.
28. Krajský soud nemohl přisvědčit ani žalobní námitce, že původní rozhodnutí (před opravou) bylo ve vztahu k žalobkyni rozhodnutím nicotným, protože (jak argumentovala) rozhodovalo o jiné osobě (o osobě jiného jména a příjmení).
29. Ze shora uvedené rekapitulace okolností týkajících se vydání obou rozhodnutí správního orgánu I. stupně jednoznačně vyplývá, že původní rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 správní orgán z vlastní iniciativy v intencích ustanovení § 70 správního řádu opravil, tedy dne 31. 3. 2017 vydal rozhodnutí opravné, kterým opravil zřejmou nesprávnost v příjmení žalobkyně. Tento postup přitom plně odpovídal dikci ustanovení § 70 správního řádu, neboť chyba v tomto směru představovala zřejmou nesprávnost v rozhodnutí ze dne 27. 3. 2017 v porovnání s dalšími částmi tohoto rozhodnutí (i obsahem správního spisu).
30. Nutno konstatovat, že nicotné rozhodnutí opravovat nelze, a to ani postupem dle § 70 správního řádu. Nicotnost správních aktů je upravena v ustanovení § 77 správního řádu, podle něhož nicotné je rozhodnutí, k jehož vydání nebyl správní orgán vůbec věcně příslušný, nicotným je dále rozhodnutí, které trpí vadami, jež je činí zjevně vnitřně rozporným nebo právně či fakticky neuskutečnitelným, anebo jinými vadami, pro něž je nelze vůbec považovat za rozhodnutí správního orgánu. Právní věda považuje za nicotný správní akt, který trpí vadami takové intenzity, že již vůbec nelze o správním aktu hovořit. Typicky jsou takovými vadami neexistence právního podkladu pro rozhodnutí, nedostatek pravomoci, nejtěžší vady příslušnosti, absolutní nedostatek formy, absolutní

omyl v osobě adresáta, neexistence skutkového základu způsobující bezobsažnost, požadavek trestného nebo jinak nemožného plnění, požadavek plnění fakticky nemožného, neurčitost, nesmyslnost či vnitřní rozpornost a neexistence vůle (srov. Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 7. vyd. Praha: C. H. Beck, 2009, s. 226 a násl.). Nicotným je tedy správní akt, který trpí natolik intenzivními vadami, které mají za následek, že ve skutečnosti správní akt vůbec nevznikl, v důsledku čehož z něho pro adresáty nevyplývají žádná práva a povinnosti. Tyto vady jsou natolik závažné, že působí faktickou neexistencí samotného správního aktu.

31. V posuzované věci žádné pochybnosti o tom, kdo byl účastníkem předmětného správního řízení a o kom bylo rozhodováno, vůbec nevznikly. Bylo zcela nepochybné, že touto osobou byla žalobkyně. Na základě shora uvedeného je tak zřejmé, že chybné uvedení jejího příjmení ve výroku rozhodnutí nicotnost rozhodnutí správního orgánu ve smyslu § 77 správního řádu nezpůsobilo.
32. Žalobkyně rovněž tvrdila, že byla pracovnící Krajského úřadu Královéhradeckého kraje telefonicky informována, že odvolání proti jejímu nezařazení do evidence osob vhodných stát se pěstouny stačí podat proti usnesení opravnému. Krajský soud k tomu při jednání provedl žalobkyní předložený důkaz - písemný přepis telefonátu mezi ní a pracovnící prvostupňového správního orgánu, resp. jeho podstatné části.
33. Krajský soud je nucen konstatovat, že zmíněný telefonický rozhovor žalobkyně s pracovnící správního úřadu nemůže na shora uvedených závěrech ve věci, ani na výkladu příslušných ustanovení aplikovaných v daném případě, nic změnit. Žalobkyně byla v písemných vyhotoveních obou předmětných rozhodnutí, která obdržela, správně a srozumitelně poučena o opravných prostředcích proti nim. Žádné (v tomto případě navíc ústní) vyjádření kteréhokoli pracovníka správního úřadu tato písemná poučení nemůže nijak modifikovat či změnit. Ani případný nesprávný výklad oněch poučení učiněný při takovém ústním projevu pracovníkem správního orgánu nemůže být způsobit změnit zákonnou (shora vyloženou) praxi a v tomto soudním řízení jej nelze nikterak zohlednit. Další žalobkyní navržený důkaz, tj. zvukovou nahrávkou zmíněného telefonátu, proto krajský soud již pro nadbytečnost neprováděl.
34. S ohledem na shora uvedené krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 s. ř. s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovaný náhradu nákladů nenárokoval a ze spisu nevyplývá, že by mu v průběhu řízení před krajským soudem nějaké náklady nad běžnou úřední činnost vznikly.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 16. června 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu